

คำถามที่หายไป

เป็นเวลานานในชีวิตของผมที่ผมไล่ตามคำตอบ เหมือนที่เกือบทุกคนทำ
ผมเชื่อว่าความเป็นผู้ใหญ่ประกอบด้วยการสะสมคำตอบเหล่านั้น ยังมีประสบการณ์มากเท่าไร
ก็ยังมีข้อสงสัยน้อยเท่านั้น ชีวิตดูเหมือนจะไม่สนใจทฤษฎีนั้นเลย

ผมเข้าใจบางสิ่ง คำตอบมีอายุสั้น คำถามที่ถูกต้องมีอายุยืนยาว ฉันเป็นใคร อะไรสำคัญจริง ๆ
อะไรคือค่าที่จะทนทุกข์เพื่อมัน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่คำถามที่ต้องเก็บแก้ไข
มันเป็นคำถามที่ต้องอยู่อาศัยอยู่ในนั้น

คนที่น่าสนใจที่สุดที่ผมเคยพบก็เป็นคนที่ไม่แน่ใจที่สุดเช่นกัน ไม่ใช่คนลังเล แต่เปิดกว้าง
พวกเขาเข้าใจว่าความเป็นจริงกว้างใหญ่กว่าความเชื่อมั่นของตนเอง
สติปัญญาที่แท้จริงไม่ได้ประกอบด้วยการมีคำตอบมากมาย
มันประกอบด้วยการรู้ว่าคำถามใดยังคงสมควรที่จะถูกถาม

ผมเลิกปฏิบัติต่อความสงสัยในฐานะศัตรู และเริ่มมองว่ามันเป็นเพื่อนร่วมทาง
เพราะคำตอบหนึ่งสามารถหมดสิ้นได้ คำถามหนึ่งสามารถสร้างชีวิตทั้งชีวิตได้
เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงทุกครั้งจะมีคำถามที่มองไม่เห็นเสมอ
และนั่นเองคือจุดที่การเดินทางเริ่มต้นขึ้น นานก่อนคำตอบจะมาถึงเสียอีก